

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

De iudicio & pœnis peccatorum. XXIV

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

Isaia 30. &
31. item
Hier. 17.
& 48.
Matt. 6.

5. Noli confidere super amicos & proximos, nec in futurum tuam differas salutem: quia citius obliuiscuntur tui homines, quam æstimas. * Melius est nunc tempestiuè providere, & aliquid boni præmittere, quam super aliorum auxilio sperare. Si non es pro te ipso sollicitus modò, quis erit sollicitus pro te in futuro? Nunc tempus est valde pretiosum. Nunc sunt dies salutis, nunc tempus acceptabile. Sed proh dolor, quòd hoc vtilius non expendis: in quo promereri vales, vnde æternaliter viuas. Veniet, quando vnum diem seu horam pro emendatione desiderabis, & nescio an impetrabis.

Rom. 5.
Luca 14.
1. Cor. 9.

6. Eia charissime, de quanto periculo te poteris liberare, quam magno timore eripere, si modò semper timoratus fueris, & de morte suspectus. Stude nunc taliter viuere, vt in hora mortis valeas potiùs gaudere quam timere. Disce nunc mori mundo, vt tunc incipias viuere cum Christo. Disce nunc omnia contemnere, vt tunc possis liberè ad Christum pergere. Castiga nunc corpus tuum per pœnitentiam, vt tunc certam valeas habere confidentiam.

Luca 12.

7. Ah stulte, quid cogitas te diu victurum, quum nullum diem habeas hîc securum? Quàm multi decepti sunt, & insperatè de corpore extracti? Quoties audisti à dicentibus, quia ille gladio cecidit, ille submersus est, ille ab alto ruens cervicem fregit, ille manducando obriguit, ille ludendo finem fecit. Alius igne, alius ferro, alius peste, alius latrocínio interiit, & sic omniũ finis mors est; & vita hominum, tanquam vmbra subito pertransit.

Job 14.

Matt. 6.
Luca 12.
& Galat. 6.
Luca 16.
Hebr. 11.
1. Pet. 2.

8. Quis memorabitur tui post mortem? & quis orabit pro te? Age age nunc charissime, quicquid agere potes, quia nescis quãdo morieris, nescis etiam quid te post mortem sequetur. Dum tempus habes, congrega tibi diuitias immortales. Præter salutem tuam nihil cogites, solùm quæ Dei sunt, cures. Fac nunc tibi amicos, venerando Dei sanctos, & eorum actus imitando; vt cum defeceris in hac vita, illi te recipiant in æterna tabernacula.

Hebr. 13.

9. Serua te tanquam peregrinum & hospitem super terram, ad quem nihil spectat de mundi negotiis. Serua cor liberum, & ad Deum sursum erectum, quia non habes hîc manentem ciuitatem. Illuc preces & gemitus quotidianos cum lachrymis dirige, vt spiritus tuus mereatur ad Dominum post mortem feliciter transire. Amen.

CAPVT XXIV.

De iudicio & pœnis peccatorum.

Hebr. 10.

1. N omnibus respice finem, & qualiter ante districtum stabis iudicem, cui nihil est occultum; qui muneribus non placatur, nec

nec excusationes recipit, sed quod iustum est iudicabit. O miser-^{Iob 9.}
 rime & insipiens peccator, quid respondebis Deo omnia mala ^{Luca 16.}
 tua scienti; qui interdum formidas vultum hominis irati? Vt quid
 non praeuides tibi in die iudicij, quando nemo poterit per alium
 excusari vel defendi, sed vnusquisque sufficiens onus erit sibi ipsi?
 Nunc labor tuus est fructuosus, fletus acceptabilis, gemitus ex-^{2. Cor. 6.}
 audibilis, dolor satisfactorius & purgatiuus.

2. Habet magnum & salubre purgatorium patiens homo, qui
 suscipiens iniurias, plus dolet de alterius malitia, quam de sua in-
 iuria: qui pro contrariantibus sibi libenter orat, & ex corde cul-^{Jacob. 1.}
 pas indulget. Qui veniam ab aliis petere non retardat, qui faci-^{Luca 23.}
 lius miseretur, quam irascitur. Qui sibi ipsi violentiam frequen-^{et Act. 7.}
 ter facit, & carnem omnino spiritui subiugare conatur. Melius est
 modo purgare peccata & vitia refecare, quam in futuro purgan-
 da referuare. Verè nos ipsos decipimus per inordinatum amo-
 rem, quem ad carnem habemus.

3. Quid aliud ignis ille deuorabit, nisi peccata tua? Quanto
 amplius tibi ipsi nunc parcis, & carnem sequeris, tanto durius
 postea lues, & maiorem materiam comburendi referuas. In qui-
 bus homo peccauit, in illis grauius punietur. Ibi acediosi arden-
 tibus stimulis perurgebuntur: & gulosi ingenti siti ac fame cru-
 ciabuntur. Ibi luxuriosi & voluptatum amatores, ardenti pice &
 foetido sulphure perfundentur: & sicut furiosi canes, pra dolore
 inuidiosi vlulabunt.

4. Nullum vitium erit, quod suum proprium cruciatum non
 habeat. Ibi superbi omni confusione replebuntur; & auari, mi-
 ferrima egestate ardeabuntur. Ibi erit vna hora grauior in poena,
 quam hic centum anni in grauisima poenitentia. Ibi nulla re-^{Iob 4.}
 quies est, nulla consolatio damnatis: hic tamen interdum cessa-^{43.}
 tur à laboribus, atque amicorum fruitur solatiis. Esto modo so-
 licitus & dolens pro peccatis tuis, vt in die iudicij sis securus cum
 beatis. Tunc enim iusti stabunt in magna constantia aduersus ^{Sap. 5.}
 eos, qui se angustiauerunt & deprefferunt. Tunc stabit ad iudi-
 candum, qui modo se subiicit humiliter iudiciis hominum. Tunc
 magnam fiduciam habebit pauper & humilis, & pauebit vndique
 superbus.

5. Tunc videbitur sapiens in hoc mundo fuisse, qui pro Chri-^{Psal. 106.}
 sto didicit stultus & despectus esse. Tunc placebit omnis tribula-^{2. Cor. 4.}
 tio paciēter perpeffa, & omnis iniquitas oppilabit os suum. Tunc
 gaudebit omnis deuotus, & moerebit omnis irreligiosus. Tunc
 plus exultabit caro afflicta, quam si in delitiis fuisset semper nutri-
 ta. Tunc splendet habitus vilis, & obtenebrescet vestis subtilis.
 Tunc plus laudabitur pauperculum domicilium, quam deaura-
 tam.

344 DE IMITATIONE CHRISTI
 tum palatium. Tunc plus iuuabit constans patientia, quam om-
 nis mundi potentia. Tunc amplius exaltabitur simplex obedien-
 tia, quam omnis secularis astituta.

6. Tunc plus lætificabit pura & bona conscientia, quam docta
 philosophia. Tunc plus poterit contemptus diuitiarum, quam
 totus thesaurus terrigenarum. Tunc magis consolaberis super
 deuota oratione, quam super delicata comestione. Tunc potius
 gaudebis de seruato silentio, quam de longa fabulatione. Tunc
 plus valebunt sancta opera, quam multa pulchra verba. Tunc
 plus placebit stricta vita & ardua poenitentia, quam omnis dele-
 ctatio terrena. Disce te nunc in modico pati, vt tunc à grauiori-
 bus valeas liberari. Hic primò proba, quid possis postea. Si nunc
 tam parum vales sustinere, quomodo æterna tormenta poteris
 sufferre? Si modò modica passio tam impatientem efficit, quid
 gehenna tunc faciet? Ecce verè non potes duo gaudia habere,
 delectari hinc in mundo, & postea regnare cum Christo.

Luce 12.

Eccles. 1.
 Rom. 8.

7. Si vsque in hodiernum diem semper in honoribus & vo-
 luptatibus vixisses, quid totum tibi profuisset, si iam in instanti
 mori contingeret? Omnia ergo vanitas præter amare Deum, &
 illi soli seruire. Qui enim Deum ex toto corde amat, nec mor-
 tem, nec supplicium, nec iudicium, nec infernum metuit: quia
 perfectus amor, securum ad Deum accessum facit. Quem autem
 adhuc peccata delectant, non mirum, si mortem & iudicium ti-
 meat. Bonum tamen est, vt si necdum amor à malo te reuocat,
 saltem timor gehennalis coërceat. Qui verò timorem Dei post-
 ponit, diu stare in bono non valebit, sed diaboli laqueos citius
 incurret.

CAPVT XXV.

De seruenti emendatione totius vite nostre.

2. Tim. 4.

b Matth. 5.
 c Apoc. 21.
 e 22.
 d Eccles. 51.
 e Apoc. 21.
 e 22.
 f Matth. 25.
 g Rom. 5.

1. **E** Sto vigilans *a* & diligens in Dei seruitio & cogita frequen-
 ter ad quid venisti, & cur seculū reliquisti. Nonne vt Deo
 viteres, & spiritualis homo fieres? Igitur ad profectum serueas,
b quia mercedem laborum tuorum in breui recipies, *c* nec erit
 tunc amplius timor aut dolor in finibus tuis. *d* Modicum nunc
 laborabis, & magnam requiem, imò perpetuam lætitiā inue-
 nies. *e* Si tu permanseris fidelis & seruidus in agendo, *f* Deus
 procul dubio erit fidelis & locuples in retribuendo.

2. *g* Spem bonam retinere debes, quòd ad palmam peruenies;
 sed securitatē capere non oportet, ne torpeas aut elatus fias. Cum
 quidam anxius inter metum & spem frequenter fluctuaret, &
 quadam vice mœrore confectus in ecclesia ante quoddam altare,
 se in oratione prostrauisset, hac inter se reuoluit, dicens: O si
 sci-